

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői Iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részé-
illető minden közlemény
int. zendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi fel

Bánffy báró szabadelvűsége.

Pécs, 1896. november hó 5.

Bérenc tollak, a melyek ma itt, holnap ott teljesítenek szolgálatot, aszerint, amint fizetik őket, körömszakadtig hirdetik a szabadelvűség nagy diadalát; a legdurvább hatalmi erőszak, a legszemérmertlenebb lélekvásárlás, a legvakmerőbb jogfosztogatás eredményét cinikus vakmerőséggel úgy állítják oda, mint a választó polgárság szabad és lelkes állásfoglalását az ő szabadelvűségük mellett.

Láttuk ezt a „szabad“ állásfoglalást Pécssett is s tudjuk, mit tartunk felőle.

De hát az régi dolog, hogy a mai kormányrendszer minden ízében hazugságon épült fel, csak hogy a hazugságokat eddig ügyesebb kezek jobban tudták leplezni, míg Bánffy durva marka mindjobban rántja le a leplet a rendszer undok meztelenségéről s tetszeleg magának benne, hogy az ország-világ szemébe dobott nyílt hazugságokat szolgálhadával aranyigazságok gyanánt bámultassa.

Avagy van-e nagyobb hazugság annál az állításnál, hogy nálunk a parlamenti többség a szabad népakaratnak, a kormány pedig a parlamenti többségnek a kifolyása? Bátran be lehetne a hülyék intézetébe csukni azt a boldogtalant, aki ilyesmit komolyan elhinne, s mégis ország-világnak dobolják ezt hangos lármával, nem mintha remélnék, hogy szavaik hitelre találjanak, hanem mert már a rendszer hozza magával, hogy hazudni muszáj.

Most aztán megduplázzák a hazugságot s nemcsak azt hazudják, hogy a nemzet többsége önként és szabadon nyilatkozott mellettük, hanem azt is ráfognak, hogy a nemzet többségének mellettük való állásfoglalása az ő szabadelvűségük felismerésének és méltánylásának az eredménye.

Szabadelvűnek merészli hazudni magát az a párt s az a kormány, amely szentségtelen kezekkel fosztja ki a polgárokat politikai jogaikból, amely ólomsúlyként nehezedik minden közszabadsági intézményre: iparkodik az állampolgárok minél nagyobb tömegeit hatalmi befolyásának pórázára fűzni, irtózik a politikai jogoknak

szélesebb körökre való kiterjesztésétől s már-már valóságos rendőrállamot alkotott hazánkból, ahol nem a jog és törvény, hanem csak a hatalom szolgálatába való szegődés képes az egyesek szabadságát, vagyoni jogait törvénytelen zaklatások és elnyomatás ellen biztosítani.

Hiszen abban az egyetlen irányban, a melyben még eddig szabadelvűek voltak, vagy igazabban mondva, a melyben a szabadelvűséget a viszonyok ereje rájuk kényszerítette, értjük az egyházpolitikai szabadelvűséget, ebben is kezd a lóláb kibujni, mert Bánffy báró egymásután öleli a keblére azokat az aulikus, reakcionárius, klerikális urakat, akik legnagyobb ellenségei voltak a kormány kény zeredett szabadelvű egyházpolitikájának; teszi pedig ezt Bánffy báró nem véletlenül, nem egyéni tekintetből, hanem — mint ezt Szapáry László gróf nyílt levele bizonyítja — előleges politikai paktum alapján, amely elvi engedmények árán létesülhetett csak.

S míg a kormányelnök a konzervatív, klerikális főurakkal paktál, addig fizetett sajtója Ugron pártjának szétverését egész cinikusan annak merészli tulajdonítani, hogy ez a párt nem volt elég szabadelvű. Hát Szapáry László, Batthyány Tivadar és társai, a szabadelvűpárt legujabb oszlopai, akik mindenféle polgári házasságnak dogmatikai szempontból voltak tevékeny elvi ellenzői, szabadelvűebbek Ugronnál, aki a polgári házasságnak csupán a kötelező formáját ellenezte, és párthiveinél, akiknek legnagyobb része még a kötelező formát is megszavazta?

Ne játszunk uraim a szavakkal s ne dobálódzzunk üres frázisokkal! Ugront és pártját nem a választók közhangulata, hanem Bánffy báró gyűlölete pusztította ki a parlamentből, mert a hatalom pressziója és pénze mindenütt dolgozott ugyan a választások meghamisításán, de sehol a hivatalos erőszak oly durva eszközökhöz nem nyúlt, sehol a kormány Judás-pénze oly tenger mennyiségben meg nem mételezte a választók erkölceit, mint azokban a kerületekben, ahol egy Ugron-párti jelölt kibuktatásáról volt szó; mert Bánffy talmi szabadelvűsége attól sem irtózkodott, hogy a néppárt mint számottevő tényező kerüljön a parlamentbe, csak Ugron ne villogtat-

hassa ellene ott élesre fent pallosát és agilis pártja ne lábatlankodjék neki, léptenyomon zavarva nemzetrontó cirkulusait.

Hasztalan tagadná bárki, annyi tény, hogy Bánffynak a mult országgyűlésen egyetlen komoly ellenzéke volt: az Ugron-párt, s ezért mondta ki a szolnok-dobokai kényur erre a pártra az anathémát. S hogy ez a kimondott halálos ítélet hogyan lett végrehajtva a választásoknál, arról személyes tapasztalatokat szerezhettünk itt a vármegyében. Míg a Kossuth-párti jelöltek — talán az egy siklósit kivéve — mindenütt a hivatalos apparátus támogatásában részesültek, addig az Ugron Gábor hívei ellen nemcsak a hatalmi presszió, hanem a kormány pénze is a legszemérmertlenebbül dolgozott.

Nem tartozunk azok közé, akik hitelt adnak a Kossuth Ferencről és pártjáról terjesztett azoknak a híreszteléseknek, mintha ezek titkos kormánypártiak lennének, hisz akkor kétségbe kellene esnünk hazánk jövője felett; annyit azonban minden komoly figyelőnek be kell ismernie, hogy a kormány választási taktikájából ítélve, a Kossuth-párt ott szivesebben látott ellenzék az Ugron híveinél, még pedig nem azért, mivel amaz talán szabadelvűbb, hisz csalhatatlan jelekből ítélve, az egyházpolitikai radikalizmus a kormányra nézve inkább feszélyező, mint kedves kezd lenni, hanem azért, mert a Kossuth-párttól a mult országgyűlési szerepléséből következő az azt remélik, hogy megmarad a passzív védekezés terén s nem alkalmatlankodik az Ugronéhoz hasonló agilis és heves támadásokkal.

Szeretjük azonban hinni, hogy Bánffy ebben a számításban alaposan fog csalakozni: most a Kossuth-párt jóformán egyetlen közjogi ellenzéke a parlamentnek, a függetlenségi eszmét képviselők száma felényire olvadt; a megmaradtakra tehát kétszeres súlylyal nehezedik a felelősség, hogy elveik mellett rendületlen hűséggel kitartsanak s a hazánkat végromlással fenyegető mostani rendszer megbuktatására mindent elkövessenek.

S bizunk benne, hogy ezt igaz hazafiakhoz méltóan meg is fogják cselekedni.

SZEIBERT FÜLÖP

EZELŐTT

PACZOLAY és SZEIBERT

tisztelettel értesíti a n. é. közönséget, hogy az eddig a **Széchenyi-téren a Nemzeti kávéház** mellett lévő **uridivat-szabó üzletét** f. évi november hó 8-án ugyancsak a **Széchenyi-téren lévő Piacsek-féle házba** helyezi át és egyidejűleg megemlíti, hogy

bel és külföldi szövetekből állandóan nagy választékot tart és mérték utáni rendeléseket pontosan eszközöl.

* **Lehetetlen mandátumok.** Báró Bánffy Dezso miniszterelnök az ő kortespolitikájának első rohamában nagyon felületesen asszisztálta az ő jelöltjeit. Pénz volt elég a pártkasszában és a szabadelvű párt kifogyhatatlan olajos korsóiból is bőven ömlött a mandátumok emez éltető nedűje. Csak ember — vagyis törvényesen a választásra kvalifikált ember nem volt kellő számban, mert még a kormánypárt sok régi emberének is derogált belemenni a harcba. Így történt, hogy a jelöltek között sokan voltak, a kik nek pénz és egyéb választási kellék mellett hiányzott a szenvedő választási képességök. Egyrészt buktak ezek, de másrészt be is jöttek éppen a szabadelvű pártról szép számmal. Ennek a kolosszális pártnak most van hét képviselője, aki nem lévén választó, nem is választható. A mandátumnak ezt az erős szépséghiányát nem is lehet korigálni, mert az egyetlen mód volna a listákba utólagosan bevezetni a neveket: de ez nyilvánvaló közokirathamisítás és így szó sincs róla, hogy ezt a korrekturát bárkinek az érdekében kockáztassák. Hét szabadelvű mandátum felett, tehát veszedelem lebeg. Igen jellemző az is, hogy a kormánypárt egyik legnagyobb küzdelem árán kiereszkolt kerületében, a szigetváriban is bizonyos az új választás, mert a megválasztott képviselő Biedermann Rezső, a honvédelmi miniszter volt sógora, nem tud magyarul, különben itthon alig ismerik a rendszeren Bécsben tartózkodó bankárt, ki véletlenül földbirtokot vásárolt vala, mikor jobb időkben nálunk és most valószínűleg azon töri az eszét, hogy kaphatná meg Bánffytól az engedélyt a németül való szó noklásra.

Hírek.

Pécs, 1896. november hó 5.

Beszéljünk magyarul.

Minden magyarnak kötelessége e véres és nagy áldozatok árán szerzett haza fenmaradására és boldogítására törekedni s minden eszközt felhasználni nemzeti önállóságunk, nemzeti jellegünk védelmére; mert addig vagyunk magyarok, míg nyelvünk, szokásunk és erkölcsünk magyar. Ha ezeket elveszítjük, ha idegennel cseréljük fel, meg-

zünk önállóságunk, megszűntünk tovább magyarok lenni.

Nemzeti egységünknek és létünknek pedig leghatalmasabb oszlopa, legfőbb támasza a nyelv, az a kellemesen csengő édes magyar nyelv, melyet az édes anyai tejjel egyidejűleg szívunk magunkba, melyet mi magyarok mindnyájan beszélünk, melynek visszacszerzését, elődeink anyai tollharcot folytattak.

Tudták a mi elődeink, hogy miért harcolnak, midőn kivívták azt, hogy a magyar nyelv legyen az állam nyelve. Tudták annak igazi értékét s nagy örökséget kaptunk, midőn e megtisztított nyelv birtokunkba jutott, melyről, ha ők nem szedik le a salakot, nekünk marad a kötelesség. Ők elvégezték ezt s nekünk csak egy sokkal csekélyebb kötelességünk maradt e tekintetben az, hogy tartsuk meg nyelvünket eredeti tisztaságában, (a mennyiben ez az ujítás után eredetinek mondható,) ne szennyezzük azt be idegen szókkal, szólásmódokkal, kifejezésekkel, ne törekedjünk annak rontására, inkább javítására, mert a felelősség minket terhel érte.

De nézzünk magunk körül s kérdezzük magunktól, hogy eleget teszünk-e ezen szent kötelességünknek? Mély fájdalommal kell tapasztaljunk, hogy a felelet: nem. Nem becstüljük mi ezt a nagy kincset, mert megvan, nem törődünk mi azzal, hogy nyelvünket idegen szókkal tarkítják, mocskítják, hogy legjobb kifejezéseinket mellőzve idegen szellemtől és nyakatekert kifejezéseket használunk, beszédben úgy, mint írásban; sőt nemcsak nem törődünk vele, hanem magunk követjük el a bűnt, magunk rontjuk el nyelvünket, pazaroljuk e nagy örökséget és rongáljuk önállóságunk eme nagy oszlopát, miut ama balga, ki maga alatt fűrészeli az ágat.

Mert jobban esik, ha idegen szókkal szórhadjuk tele másnak a szemét, a melyeket az talán nem is ért, vagy sokszor az illető, a ki használja, maga sem érti, de szereti fitogtatni, azt hívén, hogy csak így lesz a beszéde művelt beszéd.

De ma arrogans az arca valakinek, direkt a tette, positiv, a tudása, excentrikus a öltözéke, a kereskedőlegény szervizok, soknak extra kabinet-je van külön szoba

Akkoriban Collinne Gustave, a nagy filozófus, Marcel, a nagy festő, Schaunard, a nagy zenész és Rodolphe, a nagy költő, a mint egymást bizalmas körben nevezgették, rendszeren eljártak a Momus kávéháza, ahol őket a négy munkatársnak hívták, mert mindig együtt voltak. Csakugyan együtt jöttek, mentek, együtt játszottak és néha nem fizették meg a számlájukat az opera zenekarához méltó ösztöndíjjal.

Találkozóikra oly termet választottak, a melyben negyven ember kényelmesen elfért, de ahol mindig egyedül voltak, mert lehetlenné tették a helyiséget a rendszeren vendégekre nézve.

A véletlen betévedt vendég belépéstől fogva a borzalmas négyes társaság áldozatául esett, és mielőbb menekült, ott hagyva ujságát és fél csészéjét, a melyben a tejszinhab megaludt a művészetéről, islésről és remek gazdászatról hangoztatott hallatlan aforizmáktól. A négy pajtás diskurzusa olyan volt, hogy a pincér, aki őket kiszolgálta, élete virágjában hülyévé lett.

A dolog annyira fajult, hogy a kávéház tulajdonosa kifogyott a türelemből és eivégre is elmondta az ifjaknak serelemeinek sorozatát.

1. Rodolphe ur már reggel jár a kávéházba reggelire és a maga termébe viszi a helyiség valamennyi hírlapját; annyira vitte ezt az eljárást, hogy bosszankodott, ha a címzalagokat eltépvé találta, ami azt eredményezte, hogy a többi vendég, akij így a

helyett, meg forcimmerje előszoba helyett, derogál neki ezt, vagy azt tenni, zsenant a kaspján a virág. sőt még kezét csókolom helyett „Küss' die Hand“ hallható stb. — Ma igényt tartunk valamire, valaki igénytelen ember, igénye csekély; pedig mit fejez ki ezen szó: igény? Nincs e számtalan szavunk, melyekkel sokkal világosabban kifejezhetjük azt, a mit ezen értelmetlen szóval akarunk mondani?

S ha meggondolnók, hogy ezen jötmént sehonnai szavakkal egy egy jó magyar szót szorítunk ki a használatból, hogy nyelvünkünket pazaroljuk, talán mégsem volnánk oly kegyetlenek anyanyelvünk iránt.

Ma jól néz ki valaki a nélkül, hogy bent volna valahol, el van utazva a helyett, hogy elutazott s kellemes benyomást tesz ez vagy az a fiatal ember, vagy leány valakire, a helyett, hogy tetszik valakinek, ki lett adva a parancs, a helyett, hogy kiadták a parancsot, tulnyomó tömeg; pedig ha van tulnyomó tömeg, akkor innen nyomónak is kell lenni, ilyet pedig nem tudom, ki ismer?

Tehát németek vagyunk a nélkül, mert az említett kifejezések a német mondat szerkezet szolgai fordításai, a mely szerkezet a magyartól rendkívül különböző; a mi nyelvünk szelleme s a mi népünk gondolkodásmódja egészen más. És mi használjuk ezeket egyre-másra, nem gondolván arra, hogy nemzeti jellegétől fosztjuk meg nyelvünket, mert a mód, mely szerint gondolatainkat kifejezzük, olyan külső formája a nyelv szellemének, mint a ruha, melyet magunkra veszünk, a mi izlésünknek.

Számtalanok az idegen kifejezések, melyek ma már nagyon elterjedtek nyelvünkben saját könnyelműségünk és hanyagságunk miatt s melyeket minden áron kerülnünk, sőt irtanunk kell, mert senki sem vonhatja kétségbe ezen igazságot: „Nyelvében él a nemzet.”

Napirend 1896. november 6-án.

Naptár: péntek, nov. 6. — Róm. kath.: Lénárd. — Prot: Lénárd. — Görög-kel. (okt. 25.) Marcián — Zsidó: Kislev 1 Rhos-Chodes. — Nap két 6 óra 38 perckor; nyugszik 4 óra 17 perckor — Hold két 8 óra 24 perckor; nyugszik délután 4 óra 31 perckor.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Bohém-élet.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Humor, aranyos, tiszta humor, csupa pajzanság, csupa kedély, csupa könnyedség, és mégis pártját ritkító, mély érzelm nyilvánul a Bohém-életben. Murger Henri művében, mely most jelent meg magyar nyelven. Soha mesteribb módon nem ecsetelték az életet, mint ahogy azt a francia cigányvilág legnagyobb mestere megírta és soha klasszikusabb mű távolabbra nem esett az unalomtól, mint a párisi írók és művészek ifjúkori, kalandos életének e bibliája.

És Murger könyve hamarosan érte el azt az elismerést, a mely a klasszikusoknak jut osztályrészeül. Fél százados létezése megszilárdította hírnevét, de mit sem rontott üdőségén, mitsem vett el frissességéből, a bájos közvetlenségéből, a mely minden sorában nyilvánul. És nem tette émelygőssé az itt-ott beleszólt szentimentális részeket sem, a melyek a legvidámabb jelenetek után könyveket csálnak az olvasó szemébe.

Hogy milyen társaságba vezet Murger, annak illusztrálására ime egy kis mutatvány, a mely bemutatja a bohémek asztaltársaságát.

közvélemény közlőnyeitől megfosztottak, a politika mezején ebből idejéig tudatlanok voltak, mint a harcsák; a Bosquet asztaltársaság alig ismerte a legújabb kabinet tagjainak nevét.

Rodolphe ur kötelezte a kárést, hogy rendelje meg a Kásztort, melynek ő a fő szerkesztője. A gazda eleinte visszautasította ezt, de minthogy Rodolphe és társai minden negyedórán szólították a pincért és fenhangan kiáltották, hogy „a Kásztort, hozza a Kásztort“, erre az állhatatos követelésre a többi vendégben is felébredt a kíváncsiság és szintén követelték a Kásztort. Végre is abonnáltak a Kásztort, amely pedig egy ka lapos ujság, minden hónapban jelenik meg, és nincs benne csak egy címkép és Colline Gustave ur valami egyveleges tartalmu bölcsészeti cikke.

2. Említett Colline ur és Rodolphe barátja a szellemi munkától triktrak játékban pihentek, még pedig reggeli 10 órától éjjelig. És minthogy a helyiségnek csak egy triktrak asztala van, a többiek nem elégíthették ki e játék iránt érzett kedvüket, mert az urak, valahányszor kérték tőlük az asztalt, azt felelték:

— A triktrak kézben van; tessék várni holnapig.

3. Marcel ur megfélekedve arról, hogy a kávéház nyilvános hely, megengedte magának azt, hogy odahozatta a festő állványát, festékdobozát és minden művészeti szerszá-

Időjárás: hőmérséklet 6 Celsius fok meleg, légnyomás 745. — **Külátás:** a központi meteorológiai intézet jelzése szerint száraz, hűvös idő és éjjeli fagy várható.

Színház: Szentivánéji álom.

— **(A bányászati iskola megnyitása.)** A bányatelepi bányászkepző iskolát ma délelőtt nyitották meg nagy ünnepségek között. A megnyitáson ott volt a város képviselőjében Majorossy Imre főjegyző és részt vett azon a Dunagőzhajós Társaság bányagazgatóságának egész tisztikara Weindlhoffer N. vezetése alatt. A bányász-iskola — mint tudva van — Wiesner Rajmár bányagazgató buzgólkodásának köszönheti létesítését s azért neve fel lesz jegyezve a ma megnyitott iskola történetében. Az iskola igazgató tanára Ocvick Ede; előadó tanárai pedig rajta kívül Schmidt Boldizsár és Fröhmond Imre dr. bányászorvos. Az iskolába felvétel végett már most is 21 tanuló jelentkezett, közülök azonban csak 10 növendéket lehetett felvenni az iskola ideiglenes helyiségének szűk volta miatt. Az új iskola állandó helyiségét a jövő évben építteti fel az állam.

— **(A mohácsi pótválasztás.)** A mohácsi egyesült ellenzék a következő felhívást intézte a kerület választópolgáraihoz: „Tisztelt polgártársak! A napokban lefolyt országos képviselőválasztás eredménye fényesen igazolta az egyesült ellenzék szervezésekor hangoztatott ama kijelentésünk igazságát, hogy a mohácsi választókerület polgárságának nagyobb, számra s tekintélyre erősebb része azokkal az elvekkkel, amelyek a kormány pártja, az u. n. szabadelvű párt hirdet. egyet nem ért. Bár ez alkalommal a két ellenzéki jelölt közül egyik sem nyert általános többséget, bár ennek folytán Jagics József jelöltünk s a kormánypárt jelöltje között szűkebb választás fog megtartatni, nagy az ellenzék sikere, mert jelöltjei 444 szavazattöbbséget vívtak ki a kormánypárt jelöltjével szemben. Vajjon mit jelent ez? Kétségtelenül azt, hogy kerületünk független és a haza javát igazán szíven viselő polgá-

rai: az ellenzéki választók túlnyomó többségben vannak, hogy kerületünk választópolgárai közül túlfélmó „számban vannak azok, kik honunk felvirágzását, népünk boldogulását a jelenleg uralmon levő szabadelvű párttól nem várják, hogy a kormánynak s az ezt támogató pártnak sem eddigi politikáját „üdvösnek” nem tartják, sem programjától közállapotaink javulását, állami létünk, önállóságunk és függetlenségünk megerősítését, népünk gazdasági helyzetének jobbítását nem remélik, hogy meg vannak győződve, miszerint csak a jelenlegi kormányzati rendszer megbuktatása után válthatja fel egy szebb jövő a sivar jelent! Erre törekedni a legfőbb, a legelső kötelessége minden ellenzéki honpolgárnak! Azért tehát ne azt nézzük, miben különbözünk egymástól, hanem azt, miben értünk egyet. S ha ezt nézzük, azt fogjuk találni, hogy elveink számos ponton érintkeznek egymással, azt fogjuk találni, hogy ha egyesült erővel csak azt megvalósíthatjuk, miben megegyezünk, a haza üdvét, honunk függetlenségét, politikai és társadalmi életünk tisztaságát és tisztességét óriási mértékben mozdítottuk elő. Fel tehát tisztelt Polgártársak! Fel az urnához! Egyesítsük erőinket, egyesítsük szavazatainkat Jagics József, az egyesült ellenzék és a szabadelvű párt jelöltje között f. évi november hó 19-én megtartandó pótválasztás alkalmából. tömörüljünk egy közös zászló a politikai tisztesség, a független, önálló s jobb meggyőződés zászlaja alá s kiáltunk egy szíven, egy lélekkel mindannyian, hogy közös ellenfelünk, a szabadelvű párt árnyai szétrebbenjenek: Éljen Jagics József a mohácsi egyesült ellenzék képviselőjelöltje! Mohácson, 1896. október 30-án Dr. Medgyessy Béla s. k. pártelnök. Dr. Philipp Ferencz pártjegyző. Dr. Auber Tivadar pártjegyző. Dr. Andrits Tivadar. Dr. Kantz Adolf Dr. Réder Károly. Dr. Tarnai Károly. Kovács Lajos Auber Károly. Brkits Dávid.

— **(A pécsi filharmonikus társulat)** f. hó 7-én (szombaton) este félkilenckor tartja a nőgyelet helyiségében első kamarai hangversenyét a következő programszámokkal: 1. Mendelssohn: vonós ötös op. 84. 2. Beethoven: Sonata appassionata, előadja Tolnai Vilmos dr.

den illemről, megengedte magának azt, hogy a kasszírós hölgyhöz költeményt intézzen, a melyben arra csábította, hogy feledkezék meg anyai és hitvesi kötelességéről; az irály kuszáltságából felismerték, hogy Rodolphe ur és irodalmának káros befolyása alatt íródott.

Ezek következtében, minden sajnálkozás mellett is, a helyiség tulajdonosa abban a kényszerűségben látja magát, hogy a Colline társaságot felkérje, választana más helyiséget forradalmár összejövetelei megtartására.

Colline Gustave, a ki a banda Cicerója volt, megragadta a szót és a priori bebizonyította a kávésnak, hogy panasza nevétségesek és alaptalanok; hogy nagyon megtisztelik őt, a mikor az ő helyiségét választják ki az értelmiség csarnokául s hogy az ő és barátainak távozása tönkretenné a helyiséget, a melyet jelenlétük a művészi és irodalmi kávéház magaslataira emel.

— De, mondja a kávésnak, önök és azok, a kik önökhöz jönnek, alig fogyasztanak valamit.

— A mértékletesség, a mely miatt ön panaszkodik, mellettünk szól, vágott vissza Colline. Aztán meg csak öntől függ, hogy tekintélyesebb összegeket költünk; csak nagyobb hitelt nyisson nekünk.

— Szállítunk hozzá egy jegyzőkönyvet, mondja Marcel.

A kávésnak úgy tett, mintha nem értené a szót, és némi felvilágosítást kért a bujto-

neje. 3. Ének kettős: éneklük Niedermayer és Taky urak. 4. Handl D.-moll koncert vonósenekarral. Mint értesülünk, a pécsi senegegyesület működő tagjai a Dalárda fölszólítására kész örömmel helyezték kiállításba, hogy Verdi „Requiem“-ének előadásában közreműködni fognak.

— **(Jogakadémiai hírek.)** Az „Olvasókör“ ma tartott közgyűlésén Lakner Géza eddigi alelnök lemondása folytán alelnökké egyhangulag Égi Kálmán választott, helyébe főjegyzőül Lászlár Gyulát, választmányi tagul pedig Fajth Gáspárt választották. Ugyanezen közgyűlés megbísta Stern Armin azzal, hogy a már 20 éve fennálló egyesület történetét megírja. — A november 14-én rendezendő táncestélyre nagyban folynak az előkészületek, a meghívók már szétküldettek és a rendezőség ez uton is felkéri azokat, kik tévedésből meghívót nem kaptak, de erre igényt tartanak, hogy azt a rendezőség elnökénél, Tichy Ferenc urnál bejelentsék. Mint hírlik, látogatottságát illetőleg ez estély messze tulszárnyalja majd a jogászok által eddig rendezett mulatságokat.

— **(Imre napja.)** Ma volt Imre herceg emléktünete, mely alkalmából a tegnapi Károly-nap folytatásaként s a téli kedélyes névesték beköszöntőjeül városunk Imrei is tömegtelen jókívánságokban részesültek. A városi tisztikar Imre napja alkalmából felkereste hivatalos helyiségében Majorossy Imre városi főjegyzőt s kifejezte előtte névnap szerencse kívánatait.

— **(Városi közgyűlés.)** Pécs szab. kir. város törvényhatósági bizottsága f. hó 9-én (hétfőn) közgyűlést tart a városházán Kardos Kálmán főispán elnöke alatt. E közgyűlésen tárgyalják a polgármesternek nyugdíjazási kérvényét is.

— **(Éjjeli fagy.)** De már közeledik a tél. Az első „éjjeli fagy“ megjelent a földön s bizonyára jön utána a többi is sebes léptekkel s csakhamar röggé fagy az utcák

mat. Annaira vitte ezt az illetlenséget, hogy mindkét nembeli modellokat hozott magával.

Ez pedig értette a Bosquet asztaltársaság erkölcsi érzését.

4. Barátja példája után indulva Schaudard ur még messzebbre is ment; a kávéház jelző lámpájába transparens feliratot alkalmazott ily jelentéssel:

Ingyenes ének- és zenetanfolyam.

Mindkét nembeli növendékeknek.

Cím az irodában.

A mivel azt érte el, hogy a helyiséget minden este előzőnlötte mindenféle pongyolás nép és tudakozódott a tanfolyam iránt.

Azután meg Schaudard ur találkát adott egy Mázoló Phémie nevű hölgynek, a ki mindig otthon felejté a kalapját.

Ifjabb Bosquet ur ki is jelentette, hogy sohse teszi be a lábát az oly helyiségbe, hol ennyire bántalmazták a természetet.

5. Nem érve be azzal, hogy amugy is csak nagyon szerényen költsenek, az urak még jobban le akarták szállítani kiadásait. Azalatt az ürügy alatt, hogy a helyiség munkáját házasságtörésen érték a cigóriával, szeszforralót hoztak magukkal, és maguk készítik a kávéjukat, a melyet másutt vásárolt olcsó cukorral édesítenek meg, a mi a konyha súlyos megsértése.

6. Az urak diskurzusának káros befolyása alatt Bergami pincér, — a kit pofasza kállá miatt neveztek így, — megfélelmezve alantasszarmazásáról és megfélelmezve min-

gató levélre nézve, a melyet Bergami a feleségéhez intézett.

Rodolphe, a kit azzal vádolták, hogy a tiltott-szenvedélye ténye körül titkári szolgálatot végzett, élénken tiltakozott.

— Aztán meg, tette hozzá, ő nagysága erénye oly biztos védőfal...

— Oh, szólt a kávésnak büszke mosollyal, nőm Saint-Denisben nevelkedett.

Szóval, Colline ravasz ékeszólásának hálójába kerítette a kávést és mindent elsimított azzal az ígérettel, hogy a négy pajtás nem főzi ezentul maga a kávéját, hogy a helyiség ezentul ingyen kapja a Kásztort és Mázoló Phémie kalapot fog viselni; a triktrak asztalt minden vasárnap déltől két óráig átengedik a Bosquet asztaltársaságnak és mindenkifelett nem kérnek újabb hitelt.

Ez a mutatóvány az urakról szól.

És mily pöttyök a Murger női alakjai! Azok a szegénysorsu és aranyzivű grizettek, Mimi, Musette, Phémie! Valamennyinek szebb emléket állított, mintha ércből öntötték volna, és nem csoda, ha történetük most is kedvenc műsordarabja a francia színpadoknak.

Régen tapasztalt hiányon segít, nagy mulasztást pótol a remekmű magyar kiadása. Komor Gyula fordítása hiven visszatükrözteti az eredetinek szépségeit és Szilágyi Béla, az az agilis könyvkereskedő, dicséretes munkát végeztett a Bohém-élet kiadásával. A könyv kiállítása igazán diszes. Ára 1 frt.

sara. És az első éjjeli fagy, mely az éjszaka beköszöntött, végét jelzi az ősnek is, a vénasszonyok nyarának, mely az idén elég derekasan viselte magát. Ugy látszik, ő is alkotmányosodit játszott s nem akarta a képviselőválasztásokat gyakori esővel tenni kellemetlenekké. Derült, szép napokat hozott reánk, a melyek azonban a halottak napjával egyszerre véget értek s megjött a hideg, csipős szél és az éjjeli fagy. Már tegnap érezhettük az előhírnökét, mert ugyancsak friss volt a levegő s szinte kellemesen esett a Mária-utca előtt, a templom háta megett pőfékelő aszfaltkatonák tüze a hidegben. Ma azonban az aszfaltkatonák is beljebb vonultak a Mária-utca és az éjjeli fagy nyomában keletkezett hideg idő ellen nincs más védekezése a halandó emberiségnek, mint a — télikabát és a barátságosan fűtött meleg szoba!

— **(Névmagyarosítás.)** Pilger Ármán, magyar államvasuti mérnök, pécsi lakos, vezetéknevét Pogányra magyarosította.

— **(Új elemek.)** Az új választások eddigi eredménye a képviselőházat nem fenyegeti új elemek tömeges inváziójával. A hagyományos parlamenti rétegek kerülnek össze megint és a foglalkozások számaránya meglesz, ha mindjárt a minőség gyengébb lesz is a korábbinál. De az új képviselőháznak mégis lesz három új speciálitása, amilyen eddig még nem volt. A választások nyomán 1 piktor, 1 csillagvizsgáló és 1 vívmester vonul be a nemzet törvényhozói közé. Névszerint: Szinnyi Merse Pál, Konkoly Thege Miklós és Szabó István (Győr-Sziget) Erre még nem volt eset Magyarországon, de legalább biztosak lehetünk abban, hogy ezután lesznek a parlamentben, akik igaz színekkel fogják festeni a politikai szituációt, akik fényes csillagokat fognak látni hazánknak sokszoros borus egén és akik jól megkardlapozzák az ellenfél vezérszónokait, akik nem a vivásban, hanem csak az érvelésben mesterek.

— **(Szakértői szemle a színházban.)** A színházépítésre felügyelő bizottság ma szemlét tartott a színházban, felülbírálat alá vévén azon épületrészeket, és felzáró léseket, melyek egyévi jótállását készülték.

— **(Elütötte a bicikli.)** A bányatelepi uton ma reggel 8 óra felé csendesen ballagott befelé a piacra egy öreg asszony. Az uton alig járt valaki s így az öreg talán szundított is egyet egyet, csendes ballagása közben. Ehhez járult még az is, hogy régen volt az, mikor az öreget „Sárikámnak, hugomnak neveztek” s bizony ma már nemhogy a szerelmi suttogást, de még a kiabálást is alig hallja. Nem csoda tehát ha baleset érte s elütötte egy biciklista, a ki sebes kerekében jött az uton utána s bár csengetett neki, az asszony nem tért ki előle. A biciklista pedig nem birt már más irányt venni s szerencsére mégis úgy tudta irányítani sebes futását, hogy az asszonynak oldalát érintette csak, a ki mikor a váratlan lökéstől elesett, szoknyáját összeszakgatta és a kezében vitt kanna tejet egy cseppig a földre üntötte. Így panaszolta el legalább az esetét bent a városban, de bizony a biciklistáról azt se tudja, hogy fiatal volt-e vagy vén; csak annyit tud róla, hogy eszeveszetten ke-

rekezett tovább a eltűnt a szeméi elől. Kárát hát aligha téríti meg valaki az elütött öreg asszonynak.

— **(Útonálló suhanc.)** Platt Borbála napszámosasszony tegnapelőtt este hazafelé igyekezett Pécsről Keszűbe. Amint az uton haladt, egyszerre hozzácsatlakozott egy fiatal, vándorló kinézésű suhanc, a kinél azonban egy kis balyun és egy görcsőbóton kívül semmi sem volt. A suhanc beszédbbe ereszkedett az asszonynyal, miközben az elmondta neki, hogy csak most birta megkapni mult heti bérét a városban, hol egész héten dolgozott s azzal igyekezik haza; no meg egy kis kenyeret is visz, mert más enivalója nincs otthon. Amint aztán az este sötétje leszállt, a suhanc egyszerre váratlanul rátámadt az asszonyra és pénzét követelte. Az asszony azonban nem vesztette el lélekjelenlétét; a suhancot ellökte magától és segítségért kiáltva, futni kezdett. A támadó erre botjával több csapást mért rá s az asszony már a szédüléshez volt közel, mikor kocsizörgés hallatszott. A suhanc erre beugrott az utról a mezőre s ott eltűnt; a halálra rémült asszonyt pedig a kocsiban ülők felvették s úgy vitték haza. A támadó suhanc kilétét nem tudják.

— **(Jegyzői vizsga.)** A szokásos jegyzői vizsgálatok f. hó 10-én veszik kezdetüket a vármegyeházán. Folyó hó 10-én (kedden) lesznek az írásbeli vizsgálatok, szerdán pedig a szóbeliek. A vizgára három jegyzőség jelentkezett, úgy mint Farkas György somogyi, Radó Gyula hercegszöllősi és Kossa Tihámér baranyasellyei lakosok. A vizsgálaton Szily László alispán fog elnökölni; a vizsgáló bizottság tagjai pedig Koszits Kamill, Jeszenszky Lajos, Nagy Jenő, Salamon József, Dragonescu Döme, Gyenes Klétus, Bolgár Kálmán, Klombauer Antal és Podgolerác Sándor lesznek. A bizottság jegyzőkönyvét Kisasszony József aljegyző vezeti.

— **(Az atyai szeretet.)** Szomorú példáját szolgáltatja a mai kor romlottságának az az eset, mely tegnap reggelre történt a Zsemenye-pusztán. Lakik ott egy munkáscsalád, melynek feje, az apa folytonos civódásban élt a fiával. Tegnap reggel is összevesztek apa és fiu, épen a reggeli falatozás közben és a kezükben levő késsel támadtak egymásra. Szerencsére az anya és egy hajadon leánya elválasztották a verekedő apát és fiút, a kik azonban annyira elvesztették felindulásukban az eszüket, hogy rátámadtak az anyára és a leányra, a mért azok szétválasztották őket. S a verekedés vége az lett, hogy az anyát fia szúrta meg karján, míg a leálynak az apja hasította fel a kezefején a bőrt, örült hadonázás közben a késével. A vér láttára és a szomszédok összeseregülésére lecsillapult a dühös apa és fiu s abbahagyta a verekedést, melynek áldozatai, az anya és leánya, most sebestülve fekszenek otthon.

— **(Léprement tolvaj.)** A hirdi szőlőkben már régebb idő óta garázdálkodott valami enyveskező tolvaj. Feltört egy préházat is, a mellett, hogy megdézsmálta a pincék tartalmát. Tegnapelőtt aztán rajta vesztett a garázdálkodásán; léprement s el-

hagyta magát fogatni Ra b Eiek szőleijében a nélkül, hogy a menekülésnek a legcsekélyebb módját is megkísérelte volna. Nevezett ugyanis kint volt szőleijében s a préházba tért be estefelé az eső elől. Egyszerre hallotta, hogy valaki motoszkál az ajtón, melyből a kulcsot kihúzta, de nem zárta be maga után. Erre félrevonult egy fülkébe s a pinceajtó csakugyan kinyílt s belopózott rajta a tolvaj. A ki mikor a pince hátuljára ment s ott a hordókat kezdte vizsgálni, hogy melyiket emelhetné el, a gazda szép csendesen kiosont rejtekhelyéről és a pinceajtót rázárta. Aztán embereket hitt a faluból, a kik a léprement tolvajt elfogták. Valami notórius csavargó lehet, ki azon a vidéken lopásokból tartotta fenn magát, míg végre rajta vesztett. Most folyik ellene a vizsgálat.

— **(Szerencsétlenül járt munkás.)** Ma délelőtt szerencsétlenül járt egy munkás a Pintér-utóda (Steiner-féle) fakereskedésben. Golob György napszámos, Heinsich Károly társával együtt, deszkák felállításával foglalkozott. Az utóbbi fenn volt a deszkák tetején, míg Golob György lent dolgozott. Egy váratlan pillanatban a deszkacsoport összedőlt és Golobot maga alá temette. Az eltemetett munkás bal karja eltört és több súlyos sérülést szenvedett. Bevitték ápolás végett a kórházba.

— **(Most már egy sincs neki.)** A mult héten megirtuk azt a ludlopást, melyet egy mindez ideig ismeretlen tolvaj követett el, ellopván egy Árpád-utcai özvegyasszony ludójából egy ludat. Az asszonynak két ludja hizott az ólban s egy szép reggelre azonban az egyik eltűnt. Valami jómadár járt éjjel az udvarban, ott voltak a nyomai is és elemelte az egyik ludat. Hogy miért csak egyet, azt könnyen megmagyarázza az a körülmény, hogy a tolvajnak magas kerítést kellett megmásznia, míg az udvarba be és abból ki tudott jutni s így elég baja volt egy lopott luddal is. Hát elveszett a lud; de megmaradt a másik. Asszonya hizlalta tovább és ma már — egy ludja sincs. Az éjjel ismét ott járt valami csirkefogó az udvarban s elvitte a másik ludat is az ólból. Ez is a körülményesén át hatolt az udvarba s ugyanarra távozott; nem lehetetlen tehát, hogy a multkori és a mostani éjjeli látogató egy és ugyanazon személy volt. A mi majd kiderül, ha a tettest elfogják; előbb azonban nem.

— **(Jó fogás.)** Jó fogást tett ma Trixler Aladár rendőrbiztos. Kiderített egy tolvaj leányra több lopást, melyeket a szolgálati helyein elkövetett, s így veszedelmes házi tolvajt fedeztek fel benne. Molnár Erzsébet, kercesligeti születésű, fiatal leány az illető, ki a Heindl-féle házban szolgált. Itt tegnap egy pénztárcát lopott el 1 frt 20 kr. tartalommal; ma pedig a szakácsnének vesztett el 4 arany gyűrűje, női órája és több apró csecsebecséje. A lopást bejelentették a rendőrségnél s Trixler rendőrbiztos vallatóra fogta a leányt. Az tagadott mindent s azt mondta, hogy nézzék meg a szekrényben, hátha ott vannak az elvezett tárgyak. Ott is voltak, de a rendőrbiztos a tolvaj leány testvérétől azt is megtudta, hogy Molnár Erzsike otthon járt s a tegnap este ládjába tett gyűrűket elvitte azzal, hogy

találta azokat s most a megtalálót keresik. A leány bűnössége tehát kitűnt; bár vissza-lopta a lopott tárgyakat s kitűnt róla az is, hogy már vagy három előbbi szolgálatadóját meglopta. A lopott tárgyakat, fehérműtűket s ezüst kanalakat meg is találták nála. Most az ügyésznek adják át.

— **(Korcsmai verekedés.)** Megártott az új bor egy állítólag Udvardra való fiatal legénynek tegnapelőtt este a szőlőkori korcsmában. A legény sok bort ivott és fizetett is, hetvenkedve mutogatván a pénzét, hogy nem úgy van nála, mint holmi szegény legényeknél. Ez a kifejezés a korcsmában nyugodtan poharazó Azbek Jakabra és társára vonatkozott, a kik azonban egy darabig csak türték a legény hetvenkedését. Mikor már megelégtették a gorombaságokat, felszólították, hogy legyen csendesen és ne bántsa őket, mert rossz vége lesz a dolognak. A legény azonban e helyett egyszerre csak dühösen ugrott fel s egy székkel támadt Azbekre és társára. Azok sem hagyván magukat, verekedés keletkezett, melyben vér is folyt az Azbek fejéből. A vért látván a verekedő legény, megugrott a korcsmából. Az esetet a két legény feljelentette, a verekedőnek azonban nyoma veszett. Sem Udvardon, sem a környéken nem találták eddig s valószínű, hogy csavargó, a ki a pénzt, melylyel hetvenkedett, valahol bűnös uton szerezte. Most keresik.

— **(Vérengző keresztomák.)** Sógorság, komaság: nem nagy atyafiság. Így

tartja azt a magyar közmondás s ennek a közmondásnak véres bizonyítékát adta tegnapelőtt két kisbudméri lakos, a kik keresztkomái bár egymásnak, mégis egymás élete ellen törtek tegnapelőtt este. Ugy esett a dolog, hogy a két koma összetalálkozott egymással a szőlőkben, a hol valami régi bosszuszomjtól vezettetve, összevesztek egymással. Először csak szóval feleseltek, majd egy-egy karót kaptak fel az utszéléről és azzal mentek egymásnak. Történt astán fejek beverése és egyéb folytonossági hiányok okozása; de a két koma emberül megállta egymással szemben a helyét. S mert a szőlőkben senki sem járt, akár halálra is verhetnék volna egymást; de nem tették, hanem, mikor belefáradtak a verekedésbe, mindegyik bement a maga utján a faluba, otthon lefeküdt és hideg borogatást tetetett a sebeire. Jelentést egyik sem tett az esetről, de verekedésük híre mégis kiszivárgott s most attól függ, meddig nyomják az ágyat s e szerint hivatalból lesz-e üldözendő a cselekményük vagy megbocsájthatnak egymásnak, ha akarnak.

— **(A hold mint gyujtogató.)** Egy vidéki városban történt, hogy kigyuladt egy nagyobb épület és vizsgálatot indítottak, hogy ki lehet a gyujtogató. A kiküldött vizsgálóbíró mindent tüvé tett, de nem talált semmit és már abba akarta hagyni a dolgot, mikor egyszer csak meglát a szemközti ház cégtáblája mellett egy óriási flakót, a mely azt jelezte, hogy ott tüveges lakik. Rácsapott a homlokára és felkiáltott:

— Heuréka!

— Mit teteszt mondani? — kérdeste a vele levő irnok.

— Heuréka annyit jelent görögül, hogy megvan!

— Látja azt a nagy tüveget?

— Látom.

— Nos, hát az a gyujtogató. A nap rátűzött és arkimédosi tükröt csinált belőle, amely tudvalevőleg a sugarak összpontosításánál fogva messziről is gyujt.

— A nap? De hisz éjjel volt a tűz.

A vizsgálóbíró elgondolkozik, asután így szól:

— Mindegy, akkor a hold a bűnös. Tőle is kitelik ilyen gonosszág.

A színházi idény megnyitása alkalmából Párizsból érkeztek a legújabb izlésnek megfelelő kiváló finom úri és női színházi látcsövek, valamint egyéb optikai tárgyak, u. m. hő és légszűrők, aneroidok, szemtüvegek és orrcsípítők stb., mely cikkek igen olcsó gyári árak mellett **Schönvald Imre** ókszergyárosnál, Pécsen, Királyutczában kaphatók. — Minden e szakmába vágó javítások igen mérsékelt áron leggyorsabban eszközöltetnek.

Művészet, irodalom.

○ „Baranya múltja és jelenje“ című Várady Ferenc szerkesztésében megjelenő monografiából vettük a 7. és 8. füzetet. Az előbbi füzetben a tanügyi rész befejezése

a napját. De hát a választásokban nincsen jóbarát; az egész ország két részre oszlik: jelöltekre és szavazókra.

Alig távozott azonban Schnábele Max, már vissza is jött; kísérve Fannytól és a kapitánytól.

— Hallod, apuska, nem is bánom, ha mindjárt holnap felviszel Pestre. Ferit ugyanis elfoglalja a választás; te is vele mégyesz. Hát én meg legalább elcsapom az időt odafele a zeurokon meg a színházakban.

A szép asszony határozott hangon mondta ezt az apjának, mikor a verandára értek. Liána pedig sietett utána tenni:

— Ott legalább nem fog unatkozni, ugyebár. Hiába, ez a mi vidékünk...

— Tévedni méltóztatik, asszonyom. Sietett a kapitány. Én lássa, sajnálom itt hagyni Éledet...

Hogyan? Hát ön is utazik?!

Kellő hangsúlyval mondta ezt Liána és szemében a diadal fénye csillámlott fel.

A társaság észre is vette azt a hangsúlyozott kérdést és Sárvány gróf alkalmat vett magának, hogy Liánára nézzen azzal a pillantással, mely mások boldogságának irigylését s a maga boldogsága utáni epedést fejezte ki.

Mint jól nevelt egyénekhez illik azonban, a társalgás ekkor a kellő pillanatban más tárgyra tért át. És Fanny azt vélhette, hogy nem veszi észre senki a pirt, a mely arcát ellepte s maga a kapitány is nyugodtan lélekszett fel s váltott egy egyetértő, szerelmes pillantást az asszonyra.

Nemes Ferenc is visszatért a kertből. Ruganyos

— De igen. Beszélni akartam önnel. Megmondani, hogy ne hanyagolja el a feleségét...

Itt közel hajolt a férfinak a leány és szemével bele igyekezett nézni a szemébe.

Nemes Ferenc pedig egyszerre, mint a ki elveszti az eszt, megkapta Margit karcsu derekát és erős karjával magához rántva, úgy felelt.

— Eb; mit? Az én számomra nincs a világon más asszony, csak te! Téged szeretlek egyedül, igazán!

A leány pedig nem sikoltotta el magát az erős karok között, hanem két kezét megfeszítve a férfi mellének, ellökte azt magától.

— Hanem azért csak gondolnia kellene a feleségére, a ki meglehet, hogy gyalázatot hoz a fejére és hűtlenséggel fizeti vissza azt a hűtlenséget, a mit ellenem elkövetett.

Nemes Ferenc megtántorodott a lökéstől; de szemében még jobban kilobbant a szenvedély arcát elöntötte a háborgó érzelmek viharának sötétsége. És ismét odalépett a leány elé.

— A mit ellened elkövettem, Margit, már is megbűnhődtem érte. De kész vagyok még jobban megbűnhődni. Rabszolgád leszek, ha szeretsz. Eldobok magamtól mindent, gazdagságot, hírnevet, ha szeretsz. És egy szavadba kerül, hogy szabaddá tegyem magamat s isten és emberek előtt nőmmé tegeyelek, csak, szeress, szeress!

És lerogy a leány előtt térdeire s úgy terjeszti feléje a két karját.

Szabó Margit szemében pedig felcsillan a diadal

után a baranyai írók élete és munkáinak ismertetésére van szentelve 32 oldal, a mit a senei élet, festők és szobrászok, valamint a szinészet című fejezetek követnek, valamennyi szakavatott a lehetőleg kimerítő leírásban. A 8. füzetben az építkezés, közhasznú intézetek, társadalmi intézmények és mezőgazdaság ismertetvők. Igen szép illusztrációk teszik ezt az újabb két füzetet is vonzóvá, melyekből felemlítjük a jogakadémia, Szeredy József, Istvánffy Miklós, Baksay Sándor, Hoffer Károly, Kis György, a pécsi nemzeti színház, a székesegyház, az új kórház, ennek belső berendezései, orvosi kara, a nemzeti kaszinó sikerült fényképei reprodukcióit. Mint kiváló érdemét említhetjük a szerkesztőnek, hogy a valaha Pécsen élt és megfordult összes nevezetesebb írókat és ezek működését kronologikus sorrendben állítja elénk; egyben azonban hibáztatjuk, hogy a még most is élők némelyikét túlságosan sok elismerésben részesíti. Szépen és kiválólag érdekélesen méltatja a régi korban itt élt írókat, kiknek elseje Pécs első püspöke, Mór volt, utána Calanus püspök, Bálint remete, Janus Pannonius, Bernemisza Pál, Istvánffy Miklós, Telegdi Miklós, Sztárai Mihály, Baranyai Pál, Decsi István, Pecsevi Ibrahim török történetíró, Harsányi Ferenc, Darócy György, Miró István, Pejacsevich Jakab, Klimó György és hosszú sorozata a későbbi íróknak következik, a kik valamennyien Pécsről terjesztették a tudomány és művészet világító fáklyájával kezükben a

felvilágosodást, a szép, jó és igaz eszméket. Nemcsak a katalogusszerű felsorolás, de a kiváló érzék, mely az egyes írók kellő méltatásában nyilvánul, teszi a műnek ezt a részét kiváló becstűvé és a későbbi történetíró forrásmunkájává. Várady Ferenc, a szerkesztő, bár nem emelkedik a történetíró hivatásszerű magaslátára, de megmarad a jó kedélyű elbeszélő és leírónak a művének és a része nemcsak a laikus, de a szigorú szakkritikus előtt is megérdemli az elismerés koszoruját. A füzetek esután gyorsabban fognak megjelenni a 10-dikkel már be lesz fejezve az I-ső kötet. Előfizetési ár az egész műre 12 frt, egy füzet ára 60 kr.

TÁVIRATOK.

— Ugron Gábor Szentesen. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ugron tegnapelőtt este érkezett Szentesenre, a hová Sima Ferenc érdekében ment. A pártgyűlést tegnap délelőtt tartották a templom-téren, ahol Ugron nagyobb beszédet mondott. A Sima Ferenc által följánlott szentesi jelöltséget nem fogadta el, mert nem kenyere — úgy mond — küzdés nélkül a legelsőbb mandátumot megtartani. Beszéde további fonalán a következőket mondta: . . . vagy rabszolgává kell, hogy a nemzet váljon és huzzuk az osztrák igát, vagy a forradalmi térére lépünk. A kormány politikája azért gyalázatos, mert nemcsak erkölcstelen, de a nemzetet a forradalom felé akarja sodorni. Kossuth nevének említésekor egyes éljenzések hangzóttak. Csak éljenezzen — folytatja — aki az orozva való támadást szereti. Mert képzeljék

el, hogy míg mi erős felvértesett páncéllal fedett ellenféllel óriási küzdelmet vívtunk, addig egyik lábunkat megragadták Kossuthék, másikat elrántotta a néppárt. Csoda e hát, hogy elbuktunk? Es évben mint a népszabadság megvédelmezésének legerősebb eszközét követeltem a parlamenti reformot, az általános titkos választói jog alapján. Kossuthék mondtak ennek először ellen, pedig a népszabadság és népjog a függetlenségtől el nem választható. Helytelen a polgárságot nemzetiség szerint megkülönböztetni, mert csak azt kell nézni tekintet nélkül anyanyelvére, hogy szeretik-e a hazát, gyarapítják-e a nemzeti vagyont munkájuk verejtékével. Az általános lelkiismereti szabadság, általános véd- és adókötelezettség mellett, az általános szavazati jognak csak azért mondanak ellent, mert tudják, hogy négy millió polgárt kufárpénzen nem lehet megvenni. Becstelen ember követi meggyőződését, csak a becsteleneket tartja kezében a hatalom, a bűnök pórázánál fogva, hogy piszkos módon leszolgálják azt, a miért börtönt kellene ülniök. Mi megmaradunk a régi szervezetben. Nemsokára összegyűjtjük pártunk fejeit, összehívjuk Budapestre, úgy maradunk, a hogy voltunk. Vidékről vidékre járva felrázzuk az országot, figyelmeztetve a veszélyekre. Hogy megbízó levelünk nincs, nem akadály, mert azok legnagyobb része kéjhölgyek bárcájával egyértékű. Mert inkább elhiszem, hogy mi voltunk hibásak, sehogy a nép. Ha csalódnám, visszatérek az eke szarvához, mely irtja a gyomot és termeli a gabonát, úgy mint ezt a politikában is tenni kell. Becstület kérdése, hogy Szentesen holnap a függetlenségi zászló mellett kitartson, mert ha Szentesen is megvesztegettetnék, akkor a nemzet csakugyan nem volna szabadságra méltó.

sugára; arcára kiül az öröm pírja a következő pillanatban elhatározottan nyújtja oda a kezét Nemes Ferencnek.

— Keljen fel! A mi elmúlt, azon változtatni nem lehet. Jobb, ha jó barátok maradunk. A mi pedig a jövőt illeti: ki tudja . . . talán . . .

XV.

A társaság kint volt a nyárilakban. Liána kívánta úgy, mert migrénje volt s nem birt a szalon fülledt levegőjében maradni.

A nyárilak verandáján s még inkább a kert utjain eloszolva pároknál csevegtek. Liána mellett ott volt Erdős Béla és Sárváry gróf. Ez utóbbi azonban tüdőn érezte magát, mert kedves barátja, kinek védelme alatt bemerészkedett Liánához, nem volt mellette, hanem valahol a kert lugasai között járt Schnábele Fannyval. Nemes Ferenc már a keresésükre is indult, de úgy látszik, még mindig nem találta meg őket; vele ment Szabó Margit is, a ki kalauzolta a kert utjain. Schnábele Max pedig a törvényszéki elnökkel meg a polgár-

mesterrel értekezett a magas politikáról, mit azok feleségei unatkozva ugyan, de azért érdeklődést tetteve hallgattak.

Liána, hogy a hölgyeket megmentse a torturától, egyszerre csak közbeszólt Schnábele Max politikai fejtegetésébe.

— Uraim és hölgyeim, majd el is felejtam önöknek bemutatni a legújabb képviselőjelöltet: ime Erdős Béla ur.

Szavai megtették a kívánt hatást, mert Schnábele Max azonnal abbahagyta politikai értekezését és az egész társasággal együtt megépeve kiáltott fel:

— Ah, valóban?! . . . Gratulálok, gratulálok! . . . De hát melyik az a szerencsés kerület, melyben . . .

A válasznál azonban eltűnt a mosoly a Schnábele Max arcáról.

— Hiszen ott a vöm lép fel . . .

— Nos igen, felelt Liána közönyösen. De hát Erdős ur ott született; ismeri mindenki a kerületben. És képzeljék csak, kétszáz aláírással ellátott sürgönyben kérték fel a jelöltség elfogadására. A milyen szerény ember, bizony el se fogadta volna; de hát itt vagyok én s az ő nevében már a sürgönyt is elmenesztettem a választókhoz. Holnap pedig leutazik Erdős ur a kerületbe.

Természetesen, a társalgás e váratlan hír körül forgott ezután. De Schnábele Max nem igen vett részt benne, sőt egy alkalmas pillanatban le is osont a kertbe.

Liána, távozását látva, nevetve jegyezte meg:

— Nemes Ferenc ur kedves apósának elrontottam

— **A szentesi választás.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Rendkívüli érdeklődés mellett kezdtek meg a szavazást. Dél előtt 11-kor Sima Ferencnek 360 szavazata volt. Az Olaj-pártiakra csak délután kerül a sor.

— **Aki sajtóperekben utazik.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Gelsei Bíró Zoltánt a budapesti esküdtzék ma rágalmazás miatt 60 frt pénzbírságra ítélte. Nevezett fiatal ember ugyanis azt írta Kossuth titkáráról, Pichlerről, a „Magyar Néplap”-ban, hogy valamelyik éjjel összeveszett az orfeumban egy énekesssel, miközben egy tisztességes családapát megvert. A közlemény felszólítja Kossuthot, hogy válasszon magának tisztességes keresztény embert titkárral, ne ilyen maskarát. Pichler sajtópört indított meg, melyet ma tárgyalnak vádlott távollétében. Pichler erkölcsi tanui Kossuth Ferenc, Eötvös Károly és Jókuthy táblabíró voltak.

NYILT-TÉR+)

Legfinomabb

kárpáti juhturót

kis bödönben 45—50 krig ajál:

NICK A. K. Pécs,

a bazár udvarban és király-utca 3. sz.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIZS. JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

Üzlet-áthelyezés.

Ezennel bátor vagyok a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy helyben, szigeti országút 19. sz. alatt több év óta fennálló

épület-, horgany- és diszmű-bádogos üzletemet

f. évi november hó 1-én szigeti-országút 48. sz. alá helyeztem át.

Ez alkalommal bátor vagyok a n. é. közönség figyelmét a szakmamba vágó és általam készített munkák, mint pl. épületek fedése, csatornák, ülő- és fürdőkádak, kocsilámpák stb. czélszerűségére és tartóságára felhívni, egyuttal megjegyzem, hogy javítások gyorsan és jutányosan eszközöltetnek.

Midőn a n. é. közönség ezideig irántam tanúsított bizalmáért köszönetet mondok, kérem abban engem továbbra is megtartani, és vagyok a nagyérdemű közönség

alázatos szolgálja

Fehérváry Sándor,

épület-, horgany- és diszmű-bádogos

16409. sz.
 tkv. 1896.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tkv. hatóság közhírré teszi, hogy Mészáros István aderjási lakos végrehajthatónak, Vincze Mari m. peterdi lakos végrehajtást szenvedő ellen 10 frt 80 kr. végrehajtási kérvényezési költség és csatlakozás folytán Mészáros József gyulai lakos 50 frt tőke és jár., Mészáros István aderjási lakos 59 frt 09 kr., 38 frt 45 kr. és 66 frt 30 kr. tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében, a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróság területén levő, Magyar-Peterdi község határában fekvő, Kim János és neje sz. Beremenn Julianna tulajdonát képező, a magyar-peterdi 287. számú tkvben felvett I. 1/4 telekre 963 forint becsárban mint kikiáltási árban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1896. évi december hó 17. napján d. e. 9 órakor M.-Peterdi községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át, vagyis 96 forint 30 krajczárt készpénzben, vagy az 1881-ik évi november hó 1 én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előlegez elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-
 szolgáltatni.

Pécsett, a kir. törvényszék telekkönyvi osztályánál 1896. évi augusztus hó 30. napján.

Bogyay Pongrác
 kir. törvényszéki bíró.

— KOMMER —
„METROPOLE”
 szálloda

BUDAPEST, Kerepesi-ut 58.

a villamos vasut és a lóvasut, valamint a központi pályaudvar és a népszínház közvetlen közelében, ujonnan berendezett a kor követelményeinek minden tekintetben megfelelő szálloda, felhúzó-géppel, villámvilágítás- és gőzfűtéssel az összes helyiségekben. Szoba-árak: 1 frt 60 krtól feljebb, beleértve fűtést, világítást és kiszolgálást, a miért külön felszámítások nem eszközöltetnek.

Photoplastikai. Nemzetközi Panoráma.

Látható: Széchenyi-téren a Ribay-kávéház mellett naponta d. u. 4 órától este 10 óráig.

Ezen a héten.

Vasárnap és hétfőn, november 1. és 2-án. Páris pompás látképét. E sorozat pillanatnyi felvételeket tartalmaz.

Kedden és szerdán november 3. és 4-én Észak-Amerikai természeti szépségei, Kaliforniaival és a Nigara zuhataggal.

Csütörtök és pénteken november 5. és 6-án Az 1889. évi párisi vilákiállítás. az Eiffel-toronyral. (Pillanatnyi felvétel.)

Szombat és vasárnapon november 7. és 8-án Egyiptom Nubiával. Felette érdekes.

Belépti-díj 19 kr., műsor 1 kr.

Gyermekek és katonák örmesterétől lefelé 10 kr., 7 személyre családjegyek, melyeket nem kell egyszerre használni 1 frt.

Vendéglő-átvétel.

Van, szerencsém a nagyérdemű közönséggel tudatni, hogy a Perczel-utca 2. szám alatti, Loewy palotában volt

„Sillay”-féle vendéglőt

november hó 1-én átvettem

és azt a legszolidabb elvekkel fogom tovább vezetni.

Természetes, tiszta jó magyar borok és kitűnő konyhám tisztelt vendégeimet minden tekintetben ki fogják elégíteni, ugyszintén törekedni fogok figyelmes kiszolgálás által minden igénynek megfelelni.

Abonenseknek

háznál és házon kívül étlap szerint mindig friss ételek

ebéd és vacsora havonta 17 frt.

Friss vacsora étlap szerint 25 kr.

Délután zóna-ozsonna, hideg ételek nagy választékban 6 kr.

Számos látogatást kér tisztelettel

KULIN HENRIK
 vendéglős.

TAIZS JÓZSEF

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek, stb. stb. elkészítésére.

könyvkötészete

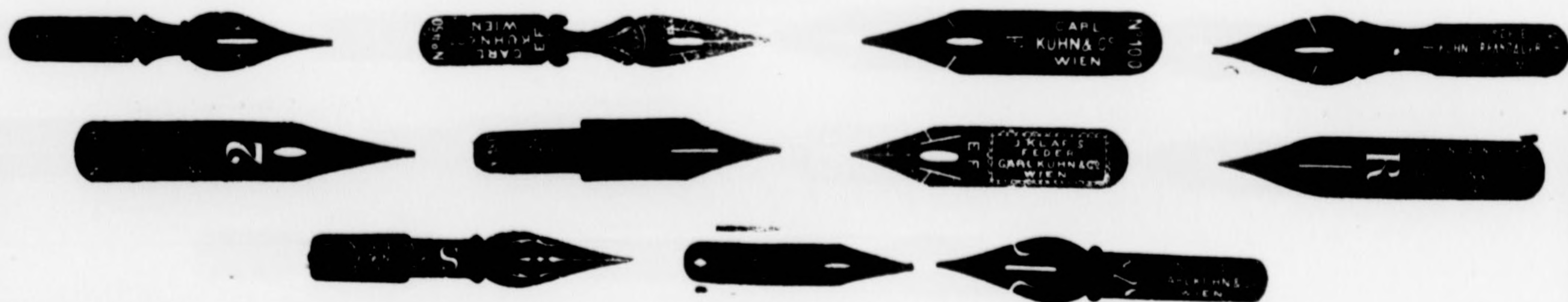
fel van szerelve papirmetsző, sodronyfüző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segélyével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárából

körjegyzői, papi és ügyvédi nyomtatványok jó papiron olcsó árért kaphatók.

Papirkereskedésében

Kuhn-féle **író-tollak** nagy választékban.

Különféle levélpapírok. (Röntgen-féle sugaraknak ellenálló, kerékpár-jelvényes stb.)

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.